

ŽIVOT VIRY

Proměna společnosti evangeliem

LEDEN 2021 49 Kč / 1,90 €

Úvodník:
„Mně černý huby
nevaděj...“
/ 4

Jan Kuklínek
o rakovině
a vyhoření
/ 8

Vakcína
jako znamení
šelmy?
/ 14

Být
v síti
a nezaplést
se

Co najdete v tomto čísle

ÚVODNÍK

4 Dneska píšou z černé party
Dita Frantíková

KŘESŤAN A SPOLEČNOST

6 Modlitba za znesvářenou Ameriku
Pavel Hošek

7 Prorocství o Trumpově vítězství
Tomáš Coufal

ROZHOVOR

8 Díval jsem se shora na svůj život
Jan Kuklínkem

TÉMA: BÝT V SÍTI A NEZAPLÉST SE

12 Dobrá zpráva: multimediálně, nebo fyzicky?
Dave Patty

14 Vakcína jako znamení šelmy?
Tomáš Coufal

17 Znovu jsme začali sdílet evangelium
Marek Bužga

MŮJ PŘÍBĚH

20 Díky, žes mě nevyslyšel
Hana Zandalová

20 Nesplatitelný dluh
Josef

MISIE

21 Než odjedete na misi
Markéta

RODINA

22 Pandemie a naše vztahy
Pavel Raus

Z HISTORIE

24 Kočí přestali klít a koně jim nerozuměli
Evan John Roberts,
Jaroslav Pleva

RECENZE

26 Budou spaseni všichni?
Veronika Tichá

PŘIPRAVUJEME

- **Mohla to být konečná**
 - Ondřej a Bohdanka Medřičtí o těžkém úrazu, manželství a práci v rádiu
- **Povídka: Sherlock Holmes a záhada tajemné kletby**
- **Exodus a archeologie: Zázrak v Rudém moři**

8
„Hřeším tím, že dělám víc, než mám“
Nejen o vyhoření s Janem Kuklínkem

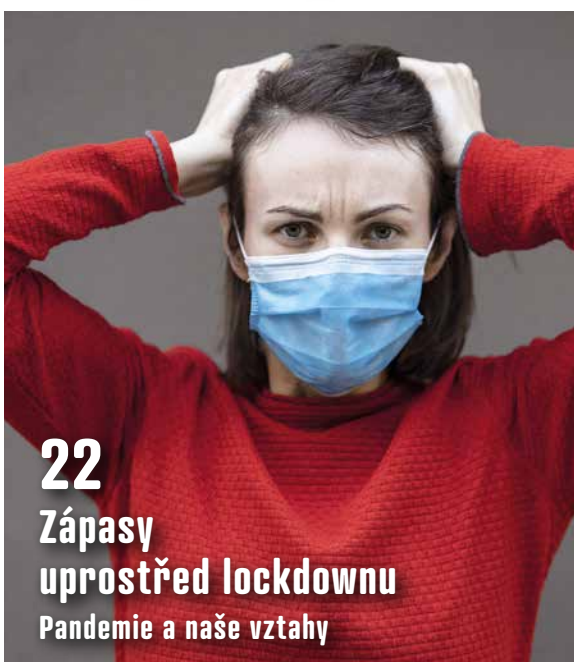
12
„Slibte mi, že nebudete kázat z elektronické Bible!“
Dave Patty o „digitálním křesťanství“

14
Covid-19, konspirační teorie a my
Téma: Být v síti a nezaplést se

17
Nevěřící vymýšleli reklamu na Boha
Jak pandemie proměnila sbor

22
Zápasy uprostřed lockdownu
Pandemie a naše vztahy

24
Kočí přestali klít a koně poslouchat
Po stopách velšského probuzení

ŽIVOT VÍRY

PROMĚNA
SPOLEČNOSTI
EVANGELIEM

ROČNÍK 32 / LEDEN 2021

CENA 49 Kč / 1,90 €

Život víry je měsíčník vydávaný Křesťanskou misijní společností (KMS), která sdružuje různá křesťanská společenství, organizace a jednotlivce. KMS slouží k vzájemnému dorozumění křesťanských pracovníků, kteří usilují o misii a o jednotu křesťanů ve světle Písma. Chce napomáhat k duchovnímu růstu a vzdělávání křesťanů a místních sborů.

KMS chce sloužit Božímu lidu. Snaží se o prohloubení vztahů mezi křesťany a usiluje o prohloubení.

PŘEDPLATNÉ A DISTRIBUCE

Časopis objednávejte pomocí formuláře na webu www.zivotviry.cz nebo na e-mailové adrese predplatne@zivotviry.cz, popř. na tel. číslo 284 841 922.

Předplatné lze zahájit kterýmkoli měsícem roku. Jednotlivá čísla lze zakoupit také v **audioverzi** a jako **PDF** (viz www.zivotviry.cz).

Předplatné, distribuce a reklamace **na Slovensku**:
Knihkupectvo Jonatán, Legionárska 2,
811 07 Bratislava, tel. 02/555 63 040,
e-mail: jonatan@vbh.sk, web: www.jonatan.vbh.sk

Distribuce **pro zrakově postižené** elektronicky:
Diakonie ČCE, Klimentská 18, 110 00 Praha 1
tel.: 222 316 306, e-mail: szp@scps.diakonie.cz

Šéfredaktor: Mgr. Tomáš Coufal

Redakce: Mgr. Kateřina Coufalová, Ing. arch. Tomáš Dittrich

Redakční rada: Ing. arch. Tomáš Dittrich, Ing. Lubomír

Ondráček, Mgr. Jiří Unger, Ing. arch. Kateřina Hodecová

Sazba: Ondřej Pumr

Korektury: Mgr. Kateřina Coufalová

Výtvarná spolupráce: Pavel Bosman

Tisk: Grafotechna Plus, s. r. o.

Redakce a administrace

KMS – Život víry, Primátorská 41, 180 00 Praha 8

tel.: 284 841 922, e-mail: redakce@zivotviry.cz,

web: www.zivotviry.cz

Vydavatel: KMS, IČ 539 147

Registrováno: MK ČR E 6094, ISSN 1210-43-45

Uzávěrka **rádkové i plošné inzerce** je druhého dne předchozího měsíce. Později zadané inzeráty zařadíme dle možnosti, s 50% příplatkem.

Seznamovací a fundraisingové inzeráty nezveřejňujeme.

Podmínky inzercí: <http://zivotviry.cz/inzerce>

Za obsah podepsaných článků odpovídají autoři. Redakce si vyhrazuje právo zaslané příspěvky kráti. Snažíme se publikovat původní texty. Pokud články, které nám posíláte, chcete zveřejnit i jinde, prosíme, abyste nás o tom informovali.

© Život víry – všechna práva vyhrazena.

Přetiskování článků či jejich delších částí bez písemného svolení redakce se zapovídá, přetiskování kratších částí (do jednoho odstavce) možno pouze s uvedením přesné citace (včetně ročníku, názvu článku a strany). Jednotlivé články možno šířit prostřednictvím xerokopí, pouze zdarma.

Číslo vychází koncem předchozího měsíce a je distribuováno během první poloviny měsíce.

Milý čtenáři,

na začátku nového roku tě zvu na výlet do egyptské pouště v dávné době končícího starověku, ze které se nám zachovaly příběhy z prvních křesťanských klášterů. Do pustin odcházeli lidé, kteří chtěli Boha následovat naplno a měli dojem, že jim v tom brání život v (už tenkrát!) materialismem prosáklé společnosti. Zapomněli na to, že Ježíš své učedníky poslal právě do světem kypících míst, mezi vlky, a ne do pouštního ticha mezi šakaly. Navíc měli utkvělou představu, že se o svou záchranu mohou přičinit skutky. To vše už je možná dost důvodů, aby se o ně současný evangelikál nezajímal.

Přes některá deformovaná náboženská východiska to byli lidé, kteří jsou pro mě dlouhodobou inspirací. K jejich příběhům se občas vracím, některé mi nejdou z hlavy. Samota, to, že se pro svou víru odřekli čehokoli, co tento svět nabízí, umožnila mnichům-poustevníkům poznat a žít nejednu stránku evangelia, která mi zůstávala skrytá.

Starší jednoho tehdejšího sboru na Blízkém východě jménem Eulogios se postil každý druhý den a často svůj půst prodloužil na týden. Když zrovna jedl, tak nic jiného než chléb se solí. Tento asketa se svými druhy navštívil klášter v Panefó. Duchovní turistika probíhala už tenkrát – byla to obdoba našeho putování do Hill-songu, Pensacoly nebo Reddingu, jen Eulogios nemusel letět za oceán, protože Panefó bylo někde v oblasti Nilu. Stačilo dojet do nejbližšího města a odtud to bylo už jen pár desítek kilometrů stezkami v písku.

Očekával inspiraci ze setkání s přísnou askézí. Vedoucí společenství Abba Josef ho vřadně přijal a pozval ho ke stolu. Eulogiovi učedníci hlásili, že jejich šéf jí jen chléb se solí, ale Josef na to nedbal. Krmil se, podávalo se víno. Eulogios čekal dlouhé modlitby a zpěvy žalmy, ale nemodlil se tam nikdo. Po třech dnech zklamán odcházel.

Na zpáteční cestě ale na poušti zabloudiv a za soumraku jeho skupinka ráda vzala zavděk návratem do kláštera. Ale co to? Uvnitř probíhaly modlitby, zpívaly se žalmy. Jeho průvodci tam našli láhev vody a dali svému zemřelému představenému napít. Voda se ale nedala požit, protože byla slaná.

Eulogios padl před Josefem na kolena a žádal vysvětlení: „Co to znamená, abba, před tím jste žalmy nezpívali, a teď, když jsme odešli, zpíváte. A pak, vzal jsem si tady láhev s vodou, a ona byla slaná...“ Starček mu odpověděl: „Bratr je popleta, asi tam přímíchal mořskou vodu.“ Eulogios se ale výmluvami odbyl nenechal. Zjistil, že návštěvám servírují víno, zatímco když jsou sami, pijí slanou vodu. Askeze v Panefó totiž byla skrytá. Toto setkání změnilo Eulogiův život. Stal se „ohleduplnějším“, na návštěvě jedl, co mu předkládali. Přestal jednat tak, aby se o něm vědělo, že je asketickým horlivcem.

Postoje řeholníků v Panefó vycházely z učení evangelii. Ježíš kladl důraz na soukromou modlitbu „v pokojíku“ – podle něj dává nebeský

Otec zjevnou odplatu jen za skryté činy. Mnohokrát jsem jednal, aby bylo vidět, že jsem něco udělal dobře právě já. Povolání novináře to možná ještě umocnilo: Intuitivně jsem se naučil volit slova, že si lidé toho, že na svou zásluhu upozorňuji, nevšimnou tak snadno. Ale Ježíš jde dál než k tomu, že na to, jak jsme dobří, nemáme upozorňovat. Můžeme to skrývat a být vynalézaví, aby si našich úspěchů pokud možno nikdo nevšiml.

Na hostině u poustevníků

Správným motivem k tomu je touha po Boží odplatě. „Pomohl jsem nezištně – jen aby druhému bylo dobře,“ to je postoj pseudokřesťanský. Zní to pěkně. Nemám nic proti pomoci druhým kvůli nim samým, ale to dělají i nevěřící. Kristovec se aktivizuje nejen kvůli bližnímu, ale i kvůli Bohu – nejde jen o lidi, jde také o něj. A v kontaktu s Bohem je touha po jeho odplatě nezbytnou podmínkou zdravého společenství.

Možná si bratři v Panefó spletli zjevnou odplatu s darem věčného života. Neříkám, že měli zdravé učení, ale na základě pochopení a poslušnosti určitých biblických pasáží měli zdravé duše. I motiv jejich jednání byl ryzí: libit se Bohu. Z žádného jiného důvodu by si totiž nekomplikovali život pitím slané vody.

Zvláštní síla tu navíc vystupuje v životě ve společenství. Pokud se dokázali domluvit na takovém divadelku, uvědomovali si silněji, že tady jde o Boží uspokojení, o to, že to společně dělají jen pro něj. Pokud se někdo nafukuje a staví (byť i nenápadně) do popředí své dary a zásluhy, pak je to vždy kvůli publiku. Pro řeholníky v Panefó byl publikem vnější svět, a tomu neprozradili nic, dokonce ani o hloubce své vášně pro Boha.

Pavel napsal o lásce, že se nevychloubá a nehledá svůj prospěch. O tom, co to znamená, se dozvíme předně od lidí, kteří tomu rozumějí víc než my nebo se jim to lépe daří žít. Proto se nebojím ohlédnout se až k dávným poustevníkům. Všechno, co mi pomůže poznávat Krista, je pro mě dobré. V Písmu je hodně věcí, o kterých ještě nic nevíme. Do roku, který bude poznamenán pandemií i jejími důsledky, ti přeju, aby ses nechal Božím Duchem a slovem proměňovat do Ježíšovy podoby. Nedej se odradit zbytečností a buď při tom tvořivý.

Tomáš Dittrich

